

AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA	
Datum primitka	11-12-2015

UP/I 034-03/14-01/014
437-09/76-2015-020

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-86/14-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanke Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Sanje Štefan, članova vijeća, te Ivane Firšt zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja ZLATNI LIPANJ j.d.o.o., Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a, zastupan po direktoru Hrvoju Šimiću, protiv rješenja tužene Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Zagreb, Savska cesta 41, klasa: UP/I 034-03/14-01/014, urbroj: 580-05/76-2014-004 od 10. rujna 2014. uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske šume d.o.o. Zagreb, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2, radi tržišnog natjecanja, na javnoj sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2015.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Klasa: UP/I 034-03/14-01/014, Urbroj: 580-05/76-2014-004 od 10 rujna 2014. te vraćanje predmeta na ponovni postupak.

Obrazloženje

Citiranim rješenjem odbacuje se inicijativa tužitelja za pokretanje postupka po službenoj dužnosti radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2 s prijedlogom za određivanje privremene mjere prema članku 51. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“ 79/09. i 80/13. – dalje u tekstu ZZTN).

Tužitelj u tužbi navodi da je u svojoj inicijativi naveo podatke o mjerodavnom tržištu, da je praksa da se nakon pozitivnog dopuštenja za sakupljanje samoniklog bila koje nije pod zaštitom pozitivnih propisa, zaključi ugovor o sakupljanju samoniklog i aromatičnog bilja s Hrvatskim šumama d.o.o. te je temeljem rješenja Ministarstva zaštite okoliša i prirode od 9. svibnja 2014., podnio 12. svibnja 2014. Hrvatskim šumama d.o.o. Upravi Šuma Podružnici Split (dalje u tekstu UŠP Split) zahtjev za zaključenjem ugovora za sakupljanje smilja, kadulje, vriska, šmrike i konopljike. Navodi da se na šumskom području u vlasništvu Republike Hrvatske kojim upravljaju Hrvatske šume d.o.o. na području Dubrovačko-neretvanske županije, Splitsko-dalmatinske, Šibensko-kninske i Zadarske županije nalazi preko 95% samoniklog bilja koje se komercijalno sakuplja u Republici Hrvatskoj. Dana 14. svibnja 2014. uputio je dopunu zahtjeva UŠP Split u kojem su navedena područja na kojima bi sakupljali aromatična bilja sve sukladno rješenju od 9. svibnja 2014. Ističe da je netočno

utvrđeno da je Ugovor zaključen 10. lipnja 2014. jer su ga Hrvatske šume d.o.o. obavijestile o potpisu ugovora tek 13. lipnja 2014. i to email porukom. Iz njegova dopisa, a osobito prijamne oznake Hrvatskih šuma d.o.o. UŠP Split od 13. lipnja 2014. nesporno proizlazi da ugovor nije zaključen dana 10. lipnja 2014. Hrvatskim šumama d.o.o. trebalo je više od mjesec dana da zaključe ugovor te smatra da se radi o postupanju kojim se teže narušava pristup tržištu i djelatnosti tužitelja. Drži nespornim da su Hrvatske šume d.o.o. svojim postupanjem kao nositelj vladajućeg položaja na području Dubrovačko-neretvanske županije, Splitsko-dalmatinske, Šibensko-kninske i Zadarske županije, postupale na način da su onemogućile obavljanje njegove djelatnosti. Nije osnovan navod da je temeljem Odluke Uprave Hrvatskih šuma d.o.o. od 11. ožujka 2014. bio dužan dostaviti instrument osiguranja prije zaključenja ugovora, jer upravo suprotno proizlazi iz odredbe IV Ugovora, dakle instrument osiguranja nije bio dužan dostaviti prilikom postavljanja zahtjeva već po potpisu ugovora. Tužitelj navodi da je svaka zlouporaba položaja od strane jednog poduzetnika ili više njih na unutarnjem tržištu ili njegovom dijelu zabranjena u mjeri u kojoj bi mogla utjecati na trgovinu među državama članicama te se u prilog navedenom poziva na odredbe Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Pozivajući se na odredbe Ugovora, Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja i Zakona o zaštiti prirode, smatra da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje u odnosu na okolnost da se na šumskom području u vlasništvu Republike Hrvatske kojima upravljaju Hrvatske šume d.o.o. na području Dubrovačko-neretvanske županije, Splitsko-dalmatinske županije, Šibensko-kninske županije i Zadarske županije nalazi preko 95% samoniklog bilja koje se komercijalno sakuplja u Republici Hrvatskoj radi neoborive presumpcije o vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu (članak 12. ZZTN-a). Navodi da Hrvatske šume d.o.o. nisu zatražile mišljenje od tuženika prilikom donošenja Cjenika nedravnih šumskih proizvoda u smislu članka 25. stavka 1. ZZTN-a s obzirom da su cijene povećane pa su odredbe Cjenika protivne odredbama članka 13. stavka 1. ZZTN-a te odredbama članka 102. u vezi s člankom 106. stavka 1. ali i stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Smatra da je tuženik pogrešno primijenio odredbu članka 18. Zakona o općem upravnom postupku kada se proglasio nenadležnim za postupanje glede nametanja nepravednih cijena jer mjera zaštite prirode opisana u članku 4. do 6. Zakona o zaštiti prirode nije cijena određena Cjenikom nedravnih šumskih proizvoda, već suprotno, to je postupanje poduzetnika na mjerodavnom tržištu upravo predmet utvrđivanja koji je bitan sadržaj rješenja (članak 14. stavak 1. ZZTN-a). Nadalje ističe da smilje nikada nije bilo strogo zaštićena vrsta već samo zavičajna zaštićena vrsta, da Zakon o zaštiti prirode za razliku od prije važećeg Zakona o zaštiti prirode ne poznaje zavičajne zaštićene vrste već samo strogo zaštićene vrste, da jedino Vlada Republike Hrvatske ima ovlast propisivati zavičajne divlje vrste čije uzimanje iz prirode i održivo korištenje je dopušteno, a ne Ministarstvo zaštite okoliša i prirode kako je to učinjeno u članku 10. stavka 1. Pravilnika o strogo zaštićenim vrstama.

Tužitelj predlaže održavanje rasprave te izvođenje dokaza i to pribavljanjem spisa tuženika, pribavljanjem podataka o sakupljenim naknadama po vrstama i količinama aromatičnog i samoniklog bilja od 2007. godine pa nadalje, pribavljanje podataka o sakupljenim vrstama i količinama aromatičnog i samoniklog bilja na području Zadarske, Šibensko-kninske županije, Splitsko-dalmatinske županije i Dubrovačko-neretvanske županije za koje je Ministarstvo okoliša i prirode izdalo dopuštenje, saslušanje stranaka te zainteresirane osobe Hrvatske šume d.o.o., saslušanje svjedoka i to fizičkih osoba odnosno zastupnika pravnih osoba koje obavljaju djelatnost sakupljanja samoniklog bilja na području navedenih županija.

Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da poništi rješenje tuženika te predmet vrati na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tužena navodi da je osporeno rješenje donijeto na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, izvođenjem pravilnog zaključka iz pravilno utvrđenih činjenica i pravilnom primjenom odredbi Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja te pravilnom primjenom odredbi Zakona o općem upravnom postupku. U provedenom prethodnom ispitivanju stanja na mjerodavnom tržištu djelatnosti sakupljanja sporednih šumskih proizvoda – ljekovito i aromatično bilje utvrđeno je da tužitelj i Hrvatske šume d.o.o nisu konkurenti, izravni tržišni takmaci na tržištu pa je prestao postojati predmet povodom kojeg je tužitelj podnio inicijativu, jer je između njih 10. lipnja 2014. zaključen Ugovor kojim se tužitelju dozvoljava sakupljanje smilja, lovora i konopljike u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa te dodatak navedenog ugovora od 27. lipnja 2014. kojim se tužitelju dozvoljava sakupljanje kadulje, vriska i šmrike za koje nije bilo potrebno ishoditi dopuštenje nadležnog Ministarstva. Nadalje navodi da Hrvatske šume ne odbijaju poslovanje s tužiteljem, a navedeni Ugovor koji se zaključuje sa sakupljačima je tipski te ne sadrži odredbe koje su u suprotnosti s propisima o zaštiti tržišnog natjecanja pa tužitelj nije diskriminiran u odnosu na druge poduzetnike s kojim su Hrvatske šume d.o.o. sklapale predmetne ugovore. Navedeno upućuje da nema indicija da naprijed opisano postupanje Hrvatskih šuma d.o.o. predstavlja zlouporabu vladajućeg položaja u smislu članka 13. ZZTN-a, odnosno da su pravni subjekti protiv kojeg je predmetna inicijativa podnesena sklopili zabranjeni sporazum u smislu članka 8. Zakona. Smatra neutemeljeni i proizvoljni zaključak tužitelja o vladajućem položaju Hrvatskih šuma d.o.o. na mjerodavnom tržištu na temelju činjenice da se na šumskom području u vlasništvu Republike Hrvatske kojim upravljaju Hrvatske šume nalazi preko 95% samoniklog bilja koje se komercijalno sakuplja u Republici Hrvatskoj. Naglašava kako je polazna točka u svim analizama tržišnog natjecanja pa tako i u konkretnom slučaju utvrđivanje (definiranje) mjerodavnog tržišta. Navedeno stoga što utvrđivanje mjerodavnog tržišta omogućuje izračunavanje tržišnih udjela poduzetnika koji djeluju na nekom tržištu. Na taj je način moguće utvrditi njihovu tržišnu snagu, odnosno nalazili se koji od njih u vladajućem položaju. Sukladno propisima o zaštiti tržišnog natjecanja, da bi bila riječ o sprečavanju, ograničavanju ili narušavanju tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućem položaja moraju istodobno biti ispunjena dva uvjeta i to: da se konkretan poduzetnik nalazi u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu u smislu članka 12. ZZTN-a te da taj vladajući položaj zlouporabljuje na neki od načina izričito navedenih u članku 13. Zakona. Kako je u prethodnom ispitivanju stanja na mjerodavnom tržištu tvrđeno da Hrvatske šume d.o.o nisu odbile potpisati ugovor s tužiteljem, nesporno je kako nije ispunjena jedna od dvije kumulativnih pretpostavki za utvrđivanje zlouporabe vladajućeg položaja pa stoga nije bilo niti potrebno razmatrati nalaze li se Hrvatske šume d.o.o. u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu. Poziva se na presudu Visokog upravnog suda u predmetu poslovni broj: UsII-97/2013-6 kojom je rješenje tužene ocjenjeno zakonitim, a u navedenoj odluci je između ostalog utvrđeno kako se Hrvatske šume d.o.o ne nalaze u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu. Odredbom članka 205. Zakona o zaštiti prirode propisano je da upravni nadzor nad primjenom odredaba Zakona o zaštiti prirode i na temelju njega donesenih propisa uz koji nesporno spada i Cjenik nedrvenih šumskih proizvoda obavlja Ministarstvo nadležno za zaštitu prirode pa o tom dijelu tužbenog zahtjev nije ni odlučivano. Općenito govoreći pravo i politika tržišnog natjecanja prepoznaje slučajevne zlouporabe vladajućeg položaja na tržištu koje obuhvaćaju izravno ili neizravno nametanje nepoštenih kupovnih ili prodajnih cijena. U konkretnom slučaju ne može se primijeniti navedena doktrina zbog same činjenice da Hrvatske šume ne ostvaruju vladajući položaj što je već prethodno utvrđeno u

rješenju od 5. rujna 2013., potvrđenom od Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Što se tiče tumačenja tužitelja vezano za članke 101. do 109. Ugovora o funkcioniranju Europske, ističe da je izravna primjena pravne stečevine Europske unije koja je uređena člankom 2.a ZZTN-a moguća samo u slučajevima povrede propisa o tržišnom natjecanju koje imaju učinak na trgovinu zemalja članica Europske unije, o čemu u konkretnom slučaju nipošto nije riječ, jer se navedena djelatnost obavlja isključivo na teritoriju Republike Hrvatske. Iz navedenih razloga predlaže Sudu da odbije tužbu.

Zainteresirana osoba Hrvatske šume d.o.o. u odgovoru na tužbu navodi je s tužitelj prije podnošenja inicijative i to 10. lipnja 2014. zaključen Ugovor o sakupljanju samoniklog i aromatičnog bilja vrste: smilje, lovor i konopljika u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa bilja, što je u skladu s rješenjem Ministarstva zaštite okoliša i prirode od 9. svibnja 2014., te je mu je prije početka sezone sakupljanja samoniklog i aromatičnog bilja dostavljen ugovor potpisan i ovjeren od strane zainteresirane osobe, a što ne osporava niti tužitelj u tužbi. Drži netočnim navod da im je trebalo više od mjesec dana da s tužiteljem zaključe ugovor, jer sakupljači bilja u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa, prije sklapanja ugovora s Hrvatskim šumama d.o.o, osim ishoda dopuštenja Ministarstva zaštite okoliša i prirode, trebaju priložiti instrument osiguranja plaćanja sukladno odluci Uprave Hrvatskih šuma d.o.o. urbroj: DIR-10-ŽŽD-2013-3004/01 od 11. ožujka 2014. Prema Odluci o osiguranjima plaćanja, za potraživanja Hrvatskih šuma d.o.o. na ime naknade za sakupljanje ljekovitog i aromatičnog bilja potrebno je kao instrument osiguranja plaćanja pribaviti bjanko zadužnicu. U skladu s tim, UŠP Split je dana 14. svibnja 2004. zatražila od tužitelja da kao instrument osiguranja plaćanja naknade za sakupljanja bilja dostavi jednu bjanko zadužnicu, potpisanu od strane ovlaštene osobe i ovjerene kod javnog bilježnika te potvrdu o upisu iste u Registar zadužnica i bjanko zadužnica. Istim dopisom je zatraženo da se očituje na kojem području će sakupljati ljekovito bilje- smilje budući je rješenjem Ministarstva zaštite okoliša i prirode navedeno da će se ljekovito bilje- smilje sakupljati u razdoblju od 1. lipnja do 1. kolovoza 2014. na području Dubrovačko-neretvanske županije, Splitsko-dalmatinske, Šibensko-kninske i Zadarske županije, dok će u razdoblju 15. lipnja do 15. kolovoza 2014. sakupljati na ostalim područjima. Tužitelj je dopisom koji je zaprimljen u UŠP Split dana 30. svibnja 2014. dostavio bjanko zadužnicu i potvrdu, dok se u pogledu lokacije na kojem bi se sakupljalo bilje nije očitovao. Nakon prikupljene dokumentacije, sklopljen je ugovor za sakupljanje bilja, svojte smilje, lovorika i konopljike sukladno članku 27. Pravilnika o korištenju nedravnih šumskih proizvoda. Slijedom navedenog, ugovor nije mogao biti sklopljen ranije, jer tužitelj u navedenom roku nije dostavio sve podatke koji su zatraženi dopisom već je dio tražene dokumentacije dostavio tek 30. svibnja 2004. U pogledu ostalih zatraženih bilja vrste: kadulja, vrisak i šmrika, ističe da nije potrebno ishoditi dopuštenje za sakupljanje od Ministarstva zaštite okoliša i prirode sukladno članku 2. Pravilnika o sakupljanju zaštićenih samoniklih bilja u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa jer se ne radi o zaštićenim biljkama te je dana 27. lipnja 2014. s tužiteljem sklopljen dodatak ugovora urbroj: DIR-07-14-3598/04 kojim se dozvoljava sakupljanje navedenih vrsta ljekovitih i aromatičnih bilja. Uvjeti za sklapanje ugovora o sakupljanju ljekovitog i aromatičnog bilja su bili identični kao i prema svim ostalim fizičkim i pravnim osobama koje su podnosili zahtjev za sklapanje ugovora te se tužitelj nije nalazio u neravnopravnom položaju u odnosu na konkurenciju. Navodi da nisu samoinicijativno utvrdio visinu naknade za sakupljanje i iskorištavanje nedravnih šumskih proizvoda te na taj način zloupotrijebio svoj položaj. Navodi da je donošenje Cjenika nedravnih šumskih proizvoda definirano člankom 33. Zakona o šumama pa je temeljem navedenog, Uprava Hrvatskih šuma uz prethodnu suglasnost Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske donijela Pravilnik o korištenju nedravnih

šumskih proizvoda urbroj: DIR-01-2013-7185/06. Temeljem članka 5. Pravilnik o korištenju nedravnih šumskih proizvoda Uprava Hrvatskih šuma je dana 20. ožujka 2014. donijela Cjenik nedravnih šumskih proizvoda, urbroj: DIR-01-2013-7185/07. te stupanjem na snagu navedenog Pravilnika prestaje važiti i raniji Cjenik.

Iz navedenih razloga predlažu da se odbije tužbeni zahtjev.

Tužitelj je nakon podnošenja tužbe dostavio dva podneska 15. prosinca 2014. i 27. svibnja 2015. koji su dostavljeni na očitovanje tuženiku i zainteresiranoj osobi.

Tužitelj je 24. studenoga 2015. podnio zahtjev za izuzeće sudaca ovoga vijeća, a rješenjem predsjednika suda, broj: 29 Su-456/2015-4 od 24. studenoga 2015. odbijen je zahtjev tužitelja. Navedeno rješenje tužitelju je uručeno.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

U ovom upravnom sporu Sud je održao javnu raspravu 30. studenoga 2015. u nazočnosti tužitelja, tužene i zainteresirane osobe te je strankama omogućeno izjasniti se o svim zahtjevima i navodima druge stranke te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovoga upravnog spora, kao i naknadno podnesenom podnesku tužitelja od 26. studenoga 2015.

Ocjenjujući osnovanost tužbe na osnovi sadržaja spisa predmeta i u upravnom postupku utvrđenog činjeničnog stanja, priloženih isprava, a sve u okviru navoda i razloga iz tužbe, Sud ne nalazi da bi u provedenom postupku došlo do povrede pravila postupka, pogrešno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primijene materijalnog prava.

U dokaznom postupku Sud je izvršio uvid u predmetni spis tuženika te posebno u rješenje Ministarstva zaštite okoliša i prirode, Klasa: UP/I 612-07714-41/88, Urbroj: 517-07-1-2-14-2 od 9. svibnja 2014., kojim se tužitelju dopušta sakupljanje samoniklih biljaka i njihovih dijelova iz prirodnih sastojina i drugog prometa po vrstama i količinama kako je to navedeno u rješenju, Ugovor o sakupljanju smilja, lovora i konopljike u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa od 10. lipnja 2014., kao i dodatak Ugovora od 27. lipnja 2014., te naknadne podneske tužitelja.

Prema podacima upravnog spisa dostavljenog ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužena 16. lipnja 2014. zaprimila inicijativu tužitelja za pokretanje postupka utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. navodeći kako je navedeni poduzetnik zloupotrijebio vladajući položaj na način da mu je onemogućio obavljanje poduzetničke djelatnosti sakupljanja samoniklog bilja na području Dubrovačko-neretvanske županije, Splitsko-dalmatinske županije i Šibensko-kninske županije nametanjem nepoštenih cijena na tržištu.

Sukladno odredbi članka 38. stavka 5. ZZTN-a ako Agencija na temelju inicijative iz članka 37. Zakona tijekom ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu u smislu članka 32. točke 1.a) i b.) utvrdi da nema mjesta za pokretanje postupka u smislu odredbe ovoga Zakona, dužna je nakon utvrđenja stanja na mjerodavnom tržištu, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana zaprimanja inicijative za pokretanje postupka o tome donijeti rješenje i isto dostaviti podnositelju inicijative. Prema stavku 9. Zakona propisano je da je Agencija u rješenju iz stavka 4., 5., 6. i 7. ovoga članka dužna na nedvojben način navesti razloge zbog kojih nema javnog interesa za pokretanje postupka, odnosno, nema uvjeta za pokretanje postupka s tim da postoji obveza Agencija da ocjenjuje i obrazlaže svaki prijedlog podnositelja inicijative pojedinačno.

U povodu podnesene inicijative tužena je zatražila očitovanje Hrvatskih šuma d.o.o. iz kojeg proizlazi da je s tužiteljem i prije podnošenja inicijative 10. lipnja 2014. zaključen Ugovor o sakupljanju samoniklih i aromatičnih bilja, vrste smilje, lovor i konopljika u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa bilja, sukladno rješenju Ministarstva zaštite okoliša i

prirode od 9. svibnja 2014. Prije sklapanja Ugovora, sukladno Odluci Uprave Hrvatskih šuma, urbroj: DIR-10-ŽŽB-2013-3004/01 od 11. ožujka 2014., potrebno je priložiti i instrumente osiguranja plaćanja pa je UŠP Split dopisom od 14. svibnja 2004. zatražila dostavu jedne bjanko zadužnice potpisane od ovlaštene osobe i ovjerene kod javnog bilježnika te potvrdu o upisu iste u Registar zadužnica i bjanko zadužnica. Istim dopisom je zatraženo da se očituje na kojem će području sakupljati ljekovito bilje smilje te je nakon prikupljene dokumentacije zaključen Ugovor. S tužiteljem je zaključen i dodatak Ugovora 27. lipnja 2014. za ostale zatražene biljke kadulju, vrisak i šmriku za koje nije potrebno ishoditi dopuštenje Ministarstva. Uvjeti za sklapanje ugovora identični su prema svim fizičkim i pravnim osobama te se tužitelj nije nalazio u neravnopravnom položaju u odnosu na konkurenciju. Visina naknade za sakupljanje ljekovitih i aromatičnih bilja u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa, utvrđuje se ovisno o sakupljenoj količini ljekovitog i aromatičnog bilja u svježem stanju prema Cjeniku nedravnih šumskih proizvoda od 20. ožujka 2014. te nisu samoinicijativno utvrdili visini naknade za sakupljanje i iskorištavanje nedravnih šumskih proizvoda (ljekovitog i aromatičnog bilja) i na taj način zloupotrijebile svoj položaj.

Imajući u vidu sve podatke spisa predmeta, ovaj Sud nalazi pravilnim zaključak tužene da je prestao postojati predmet povodom kojeg je podnesena predmetna inicijativa. Naime, tužitelj i Hrvatske šume d.o.o. i prije podnošenja inicijative zaključili su Ugovor o sakupljanju ljekovitog bilja u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa kao i dodatak tom Ugovoru iz čega proizlazi da Hrvatske šume d.o.o. ne odbijaju poslovnu suradnju s tužiteljem.

Iz spisa nadalje proizlazi da je tužena kao mjerodavno tržište odredila tržište sakupljanja samoniklog i aromatičnog bilja na teritoriju Republike Hrvatske što je u skladu s odredbom članka 7. ZZTN-a. Da bi bila riječ o sprječavanju, ograničavanju i narušavanju tržišnog natjecanja zluporabom vladajućeg položaja moraju istodobno biti ispunjena dva uvjeta: 1. da se konkretan poduzetnik nalazi u vladajućem položaj na mjerodavnom tržištu u smislu članka 12. ZZTN te 2. da taj vladajući položaj zluporabljuje na neki od načina izričito navedenih u članku 13. ZZTN.

Kako je utvrđeno da Hrvatske šume d.o.o. nisu odbile potpisati ugovor s tužiteljem pravilno tužena navodi da nije ispunjena jedna od kumulativnih pretpostavki za utvrđivanje zluporabe vladajućeg položaja. S tim u vezi pravilan je zaključak tužene, a vezano za poslovni odnos tužitelja i Hrvatskih šuma d.o.o. da je riječ o poslovnom odnosu poduzetnika koji nisu konkurenti, izravni tržišni takmaci na tržištu sakupljanja sporednih šumskih proizvoda –ljekovitog i aromatičnog bilja. Osim toga ugovor koji je zaključen s tužiteljem je tipski ugovor kakav Hrvatske šume d.o.o. sklapanju s drugim poduzetnicima pa tužitelj nije diskriminiran u odnosu na druge poduzetnike s kojima su Hrvatske šume sklapale ugovore.

U odnosu na prigovor tužitelja da se Hrvatske šume d.o.o. nalaze u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu valja istaknuti da Hrvatske šume d.o.o. obavljaju djelatnost gospodarenja šumama i šumskim zemljištem u vlasništvu Republike Hrvatske na temelju Zakon o šumama. Na mjerodavnom tržištu Hrvatske šume d.o.o. djeluju kao ponuđač, odnosno dobavljač samoniklog bilja, a poduzetnici su nositelji odobrenja za sakupljanje odnosno kupci. Hrvatske šume d.o.o. reguliraju međusobne poslovne odnose i s drugim poduzetnicima na temelju Ugovora o sakupljanju nedravnih šumskih proizvoda i vezane su isključivo rješenjem Ministarstva zaštite okoliša i prirode koje izdaje dopuštenje za sakupljanje samoniklog bilja pa one nemaju autonomno pravo birati s kojim će poduzetnicima poslovati i uz koje uvjete, već su se dužne pridržavati strogo propisne zakonske procedure zaključivanja ugovora uz prethodno ishodenje dopuštenja i uvjeta nadležnog Ministarstva. Iz svega navedenog proizlazi da se Hrvatske šume d.o.o. na navedenom tržištu ne mogu

ponašati neovisno u odnosu na sakupljače samoniklog bilja i propisane zakonske uvjete, odnosno ne nalaze se u vladajućem položaju na tržištu sakupljanja samoniklog i zaštićenog bilja. Dakle, kako Hrvatske šume d.o.o. ne ostvaruju vladajući položaj, to niti određivanje visine naknade za sakupljanje nedravnih šumskih proizvoda u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa nije predmetom ocjene tužene u ovom postupku, jer se visina određuje sukladno propisanim koji reguliraju navedenu materiju.

S obzirom na navedeno osporeno rješenje tužene se uz obrazloženje kakvo je u njemu dano ne može ocijeniti nezakonitim pa je Sud na temelju članka 57.stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10.,143/12.,152/14) odlučio kao u izreci.

U Zagrebu 30. studenoga 2015.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost i ispravnost - ovlaštena službenik

[Handwritten signature]
Blanja Nemčić

Visoki upravni sud RH

Frankopanska 16

za adresu dostave: AGENCIJA ZA ZAŠ.TRŽIŠNOG NAT.RH

OS	Godina	Rb	Rješenje	Spis	Tužitelj	Datum dostave
Usli	2014	86	580-05/76-2014-Č sa spisom	ZLATNI LIPANJ		11.12.2015
						1
						1

AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA	
11-12-2015	
Datum primitka	1